

ДУЖНОСТИ

војени команданта, исправничества, срезски старјешина

И НИГД ЊИМА НАЛАЗЕТИ СЕ ЧИНОВНИКА, РАДИ ОБДЕРЖАНИЈА ПОРЕДБА И ДУЖНОСТИ, ДА НИ ЈЕДНА ВЛАСТ СВОЈЕ ГРАНИЦЕ НИ ПРЕЛАЗИ, И У ОВО, ШТО ЈЕ СЕ НЕ ТИЧЕ, И ЧЕГА РАДИ ПОД ОДГОВОР ДОКИ НЕБЕ, НЕ МЈЕНА.

Овим истим обновљавају се до сада од Књаза посредством существовавшиг суда народног издава наставленија и уредбе, описујуће дужности срезски старјешина и исправничества, и њима подручни чиновника, а имено: наставленија од 6. Јунија 1825. године № 568; 8. Маја 1826. год. № 420; 8. Јунија 1827. год. № 405; 12. Маја 1828. год. № 251 и 252; 3. Марта 1829. № 5. и 6; 12. Марта 1833. год. № 479. и 480. и 2. Августа 1833. № 1.907; и управителним Совјетом под 10. Августа 1835. год. № 281. А.

Као додаток пак ко овима следују ниже описане дужности, из којих се лако видети може, у колико се чија власт простире, и шта кому чинити ваља, да дужности својој вјеран остане а у што му се мјешати не треба, да изван круга дужности своје не изиђе.

1.

О дужностима срезски старјешина.

1., Срезски старјешина јест у себи подручном срезу заповједник. Он свршује сва дјела која и исправничеству при-

падају, с том само разликом, што у парнички дјели као примирителан суд дјејствује; и што се све остале дужности његове изван среза дјела не простиру.

2., Осим ови дужности његови свршује он према официрскому степену и војенну службу, и стоји у свему под војеним командантом; а од исправничества зависи само у толико, што је дужан писмене препоруке његове, које му ово ради обнародовања и извршавања различни од Књаза и Совјета долазећи уредба шиле, примати и извршавати их и што је дужан и самог исправничества поискавања тицајућа се пошљања каквог лица к исправничеству, или извидјенија какве парнице у његовом срезу, описанија мала каквог злочинца, или малолетника и тим подобна свагда охотно и с готовношћу извршавати.

У осталом старјешина не зависи нимало од исправничества, но од свог надлежног војеног команданта.

3.) Он ваља да управља свима војницима по заповјестима, које му војени командант пошље; он настоји, да сваки у подручном му срезу оружјем снабђен буде за непредвидиме случаје, и да мотри, да се оружје све у добром стању обдржава, он помоћију главни сеоски кметова ваља да обдржава мир и поредак у свима селима; настоји да сваки своју земљу прилежно ради и у бољи цвет доводи; мотри, да се правителствени мал у срезу његовом од квара чува, а особито да се шума не утамањује, да се данак по указу Књазескому од 12. Декемврија 1835. год. № 3274. по икјенију располаже, и на заповеђено време точно покупи, и да га он исправничеству носи, и од исправничества на то примљену квиту чува; он ваља да мотри, да се скитнице и туђезеци просјаци у срез његов никако не увлаче; да ко од његови селана не безнеличи, да се по казанима и нијанкама не скита, да се рђаве речи против правителства не говоре, да друмови и путеви слободни и безопасни буду. Он да без ичијег даљег налога улази у траг свакому подозрителному чо-

вјеку, а особито злочинцу и онакима, за које се незна, од каквога рада живе, да злочинце како ји опази, одма хвата и одправља под стражом ко исправничеству, он даје пасоше људма; који по окружију путују, а да није за пасоше исправничеству оне, који у остала окружија Србије, или изван Србије желе путовати; он се стара о држању уредни друмова и ђурија, (о који оправљању рапортира војеному команданту) и о том да се села чисто и уредно држе, и гдје мјестоположеније допушта с одобренијем више власти ушоре, и да се добри обичаји међу народом простире, а развратност искоренује, да се сваке године у велики пост народ исповједа и пречешћује; а при соборима и при осталим многочисленим састанцима и веселама пушке не само не међу, него и не носе по гласу указа Краљевског од 8. Марта 1836. № 876. Једном рјечију, старјешина ваља да у свом срезу прави полицај буде, и што је год дужност једног полицаја у вароши, то је старјешина у његовом срезу.

4., Он ваља с главним кметом надлежног села, да бира момке за гарду и осталу војену службу по налогу војеног команданта, и по итару да не узима војнике.

5., Макар каква терба у његовом срезу догодила се, старјешина са два избрана кмета држи између њи примирителни суд. Ако која тарајућа се страна на тај суд не приставе, старјешина отписује тербу и пресуду, на ком описанију подисују се он и оба она кмета, и пише обе стране с описанијем исправничеству. Ако ли пристану обје стране на речени примирителни суд, старјешина с поднесом својим и кметова они издаје писмену пресуду обојима странама.

6., Ако се догоди да се двије стране имају терати поради какви новаца, или да пред старјешином један другоме што плати; то у таковом догађају да старјешина одма те стране у исправничество пошаље, будући њему нестоји, да ресун наплаћује; тако исто да поступи и с крадљивцем.

7., Осим парични дјела, која старјешина поравнати

може, има он право, у договору с два кмета и мања преступленија казнити, у колико кривине не би већу казн заслуживале од 25 штана.

8., По свему томе дужан је дакле старјешина непрестано по срезу њи, мотрити шта се гдје ради.

9. Тако исто ваља старјешина сваког оног, који у срезу умре, а малолетни наследника остави, да јави исправничеству с описанијем и пречјенијем заоставшег мала и описанијем имена наследника; а к тому малолетника поузданог и себи познатог човека за татора да изберу, ако умерши није сам татора назначио, и таковог исправничеству представио, да га и оно потврди, и дужности му татора протокује.

10.) Преступнике и злочинце, који би због веће кривине више од 25 штана заслуживали, ваља старјешина исправничеству да пише, с описанијем кривине и мала вишег.

11., Њему није слободно без присуства два кмета ни кому ни о чем судити, а јошт мање самовољно кога дати туђи, или сам у својој ствари судијом бити.

12., У случају, ако би се старјешини видило, да му писар неће дужно почитаније да одаје, да му није кадар послове, као што ваља, свршивати, или да на време на посао не долази; то ваља да ствар ову војеному команданту јави, преко кога ће се виша власт постарати, другог писара послати му.

13., Старјешина ваља под казнију лишенија свога званија онолико пандура и да држе, колико им је прописано, и свакому поднупо плату да издају, и на званичне послове да ји употребљују, а не на своје домаће. Под истом казнију да се неусуде, народ на кулук себи терати. Само се дозвољава кулук и војеним командантима и срезским старјешинама у толико, у колико ће им се покосити ливаде, и донети потребна за кућу дрва. Што се мобе тиче, њу је допуштено држати, и то тако, да се она по редом држи, и да старјешине не зову на мобу чрез пандуре, но преко другог човека.

14., Старјешина је дужан надгледати карауле граничне у свом срезу, и постављати тамо момке поуздане, и на одређено време по пропису мењати их. Он је дужан сваки 15 дана обићи их, кад кад у време кад се падају, а кад кад и изненада. Ако неби баш сваки 15 дана могао их обићи, а оно сваки месец дана по један пут необходимо је дужан обићи их.

15., На караулама је свагда дужан онолико момака држати, колико је прописано, и надзираваће, да караулице не пропуштају никог, да без наилаћеног ђумрука пролази. У случају преступленија, караулице плаћају душник ђумрука, а у случају небрежности старјешине, старјешина се лишва звања.

16.) Кад тужба на срезског* старјешину неправичеству дође, судиће му војени командант и неправичеству, при којему суду биће председатељ војени командант.

Старјешина је дужан по наредби војног команданта у суду на речено време предстати.

17., Срезски старјешина мотри, да се фамилије не дјеле. У особитом случају, кад му се виде довољни узроци к дјеоби, представља такве узроке војеному команданту, и по добијеном одобренију дозвољава подјелити се.

18., Који срезски старјешина буде од Књаза у исто време и за члена неправичества одређен, дужан је често у неправичеству ићи, и тамо засједавати, особито пак, кад би важни предмети у неправичеству предузимања бивали, или кад би се дани за његово присуствије одређили.

19., Писар срезског старјешине дужан је цјелу кореспонденцију старјешине свога водити. Он је дужан све наредбе и налоге, који старјешини долазе, у протокол заводити, тако како ће свагда овај или овај налог или уредбу, како се од њега потражи, лако наћи моћи.

У ком би неправичеству два срезске старјешине чиновни били, ту је дужност илова, да свагда по један при

исправничеству налази се, о чему ће ии два споразумјевати, а слободно им је и обоји заједно у засједанију бити.

20., Он је дужан при купљењу пореза старјешини на руци бити и протокол порезки глава уредно, чисто и точно водити.

21., Дужан је даље старјешини својему покора бити, и свако писмо, које по заповјести његовој напише прочитати му. За доказатељство, да је писар писмо старјешини прочитао, и са одобренијем његовим оправда га, служи печат старјешине, кога ће он сам чувати, и не давати га пре писару, докле му се год писмо не прочита, а тако и подис, ако се старјешина сам подисује.

II.

О дужностима исправничества, и у њему наодећи се чиновника.

1., У сваком окружију постављена је власт под именом „исправничество“.

2., Исправничество се састоји из неколико членова (од који су неки испремјени, који се никаквим другим дјелом не занимају кројје дужностима исправничества, а неки се мењају, и они су отличније срезке старјешине оног окружија, полковници, подполковници, мајори, или у окружију они и капетани, које Књаз на то дјело одређели) једног секретара и неколико писара и практиканта.

3., Сви су членови исправничества између себе у исправничеству равни, и ни један није од другог старији. По тому они сваки поособ, и сви вообиче старају се о точном одржавању дужности исправничества, и тако стоје и под одговором за сва дјеланија своја званична, а изван исправничества сваки свој чин носе.

Да би се знало, који су членови при закљученију кој дјела засљедовали, подисују се они у протоколу засједанија, који писати умеју, својеручно, а који не умеју, подисује их

секретар. У званичној пак кореспонденцији потписује се најстарији член исправничества, који се у засједанију догоди и секретар.

Најстарији член исправничества рачуна се онај, који је у чину најстарији. Кад би се догодила два члена равниог чина, један војеног, други статског, предходи војени.

4., Маловажнија дјела могу се совершивати у исправничеству, ако би и два, макар и један член исправничества у засједанију присуствовали: но кад су дјела важнија, треба да неотложно присуствује и један, или ако је могуће и оба члена од срезски старјешина.

Примјетаније. Да би ово присуство членова при важнијим случајима лакше и удобније уредити се могло, опредјелава се сваке недеље поведељник за важнија дјела, у која неотложно мора присуствовати и по један или обадва члена од срезски старјешина.

5., Сваки член дужан је мјеније своје свободно, и без икаквог ограничења давати, и ствар се рјешава по совершеном согласију свију членова.

Ако би мјенија једнако подјељена била: то се чека присовокупленије свију членова, у ком случају ако и опет буде једнако подјељена мјенија: или ако макар један член буде другог мјенија, то се ствар представља Совјету са изложенијем свију мјенија.

6., Кључ од касе и рачуна држи један член исправничества, а протоколи свега дјеловодства стоје у канцеларији под руковођенијем секретара.

7., По истецију свака два месеца дужно је исправничеству у присуствију свију членова пребројавати касу, и прегледати рачуне јели све исправно.

8., Исправничества су непосредствено Совјету подчињена, ко кому ће се у свим својим дјелима непосредствено и односити, и преко који ће Совјет Књажеске законе и уредбе, и своје заповјести слати и обнародовати. А слободно је исправ-

ничеству, или кому члену исправничества, по потребама и Књазу писати.

9., Исправничеству управља помоћију полиције и варонки кметова само и непосредствено оном варошију у којој оно обитава, осим војени дужности, које срезском старјешини припадају.

10., Исправничеству одираваља кромје војени и полицјени, сва остала дјела внутрењег правленија.

11., У невршенију поступака своји у злочинствени и кривични дјела може исправничеству у два ма по 25 штана ударити, а више не; но на робију не може исправничеству осудити никог, макар била најмања. Робију осуђује Совјет.

12., Исправничеству је забрањено, својевољно сочињавати и обнародовати, уредбе и законе, ударати порез или прирез на народ, без одобренија Књажеског или њим онуномоћеног Совјета. Тако дакле ваља му чувати да и други ко у окруж. његовом ово височествено право себи не присваја.

Ревене пак, које би поједина обшчества између себе к заведенију каквог благоугодног дјела, и к подпуненију какови обштински трешкова чинила, да исправничеству нити срезске старјешине не забрањују, и не само они, но и вообшче ни један чиновник у то да се не мјеша.

13.) Исправничеству су све остале власти и заведенија у окруж. подчињена, осим војени командавта и срезки старјешина.

14.) Над имјенијем мирски церкви имају надзирањике мјестни парох и тугори церковни, који ће рачуше давати надлежним исправничествама пред надлежним протопресвитерима: а исправничества ће ји подисане од протопресвитера шилати Совјету на развијеније, као што ће ји и протопресвитери, подисане од исправничества шилати консисторији.

15.) Исправничеству има власт, и духовенство у њеким случајима судити.

Под оваку власт свадају

А.) Зајештанија и други грађански уговори мирскога духовенства.

В.) Поступци преступителни и злочинствени духовенства, и монашког и мирског чина.

Кад би које духовно лице због каквих злочинства об-тужено било код исправничества: то оно узима га на испит, призвавши у суд овај и надлежног протопресвитера и трајућу испиту држи туженог у апсу. По свршенију испита шиле исправничество испит овај с подписом духовног засједатеља заједно са судијим духовним лицем ко конзисторији, која расуђава јели духовно лице за изверженије из чина, или за другу коју нижу кази. У првом случају извергава га по пропису из чина, и шиле га са извјешћем изследованија иетому исправничеству. У другом пак задржава га при себи и казни; а шиле извјешће исправничеству са изјасненијем учињене пак кривцом пресуде.

Ради нужног свједјенија исправничество ће и за само уапшеније духовног лица због каквог злочинства конзисторији јавати.

В.) Тербе брачне, у колико се дотичу нарочни, при ступању у брак учињени, грађански уговора.

Г.) Опредјеленије употребленија свјашчени ствари, по смрти мирски свјашченика оставши.

Примјечаније. Да се не би по кућама повлачиле или макар којим начиним злоупотреблавале по смрти мирски свјашченика, ствари и. пр. Епитрахил, Фелон, Стихар, Крст, наруквице и т. д. надлежни протопресвитер у согласију с надлежним исправничеством стара се о том, да се исте ствари или продаду, или гдје у цркву поклоне, или, ако је надежда о скором ступленију у чин ког лица из куће умершег свјашченика, да се исте ствари сачувају незаупотреблаване.

Д.) Парнице, тицајуће се повређенија грађански закона.

Примјечан. По грађанска власт не може принудити свјашчено лице ко испуњенију пресуде њене, и у случају непослушанија соопшчавати он теченије дјела и пресуду свеју конзисторији с молбом, да ју у испуњеније приведе.

16. Ако би се догодило да срезки старјешина препоруку коју исправничества не би хоћео, или не би нехотице испуњео, исправничество укорава га.

17.) Членови исправничества ваља да су људи остроумни, честиви, и осии овога правдољубиви, и ако је могуће писмени.

18. Членовима исправничества забрањено је под казнију лишенија свог звања на сокацима, или код своји кућа од људи тужбе примати, и самовластно судити им, или од кога мита узимати. Член по самому имену својему ваља да зна, да није судија него само једна част суда, која без остали части никоу не може судити, а још мање у својој ствари сам себи судија бити; по тому дакле ваља му сваког оног, који би му се на сокаку, или код куће на што потужио, у суд унутити, и протолковати му разлику између суда и једног члена његовог.

Тако исто није слободно срезкому старјешини, који би член исправничества био, у оном мјесту, у ком је исправничество, никоу, макар би из његовог среза био, код куће судити, по како би му ко на тужбу дошао, дужан је у исправничество водити га, и тамо му у засједанију судити.

Ако ли је срезки старјешина гдје изван мјеста, у ком стоји исправничество то поступа по пропису, који му је начертан у дужностима срезки старјешина. У прочем судији није слободно по мејанама њни, и тако сједити нити и уве-селавати се.

19.) Ако се ко тужи исправничеству противу ког срезког старјешине; то исправничество најпре испита, је ли ова тужба основана, призвавши неколико кметова, ако се поједини људи, или околна села, ако се које село на њега потужи, шта они говоре. Ако буде тужба основана, то исправничество умољава војног команданта, да опредјели дан, кад ће он моћи у исправничество доћи, и да јавивши онај дан исправничеству и сам у исти дан тамо отиде, и обтуженог са собом доведе.

У овом суду предсједатељствује војени командант, а тужени стоји. Ако се нађе крив срезки старјешина, то исправ-

ничество с подписом војеног команданта рапортира теченије дјела и пресуду своју Књажеској канцеларији: ако ли се нађу криви тужитељи, онда се рапортира управителноу Совјету. И ово у случају ако буде предмет важан, ако ли је мало-важнији, оно се учини и соверши пресуда у предреченом суду. Ако се ишенија неби слагала, представља се предмет Књажеској канцеларији.

Но у овому случају треба да буде пуно засједаније.

Примјечан. Исто тако поступа се и у случају, кад дође тужба и на ког члена исправничества, или на адјутанта и секретара војеног команданта.

20.) Секретар исправничества предпостављен је свима писарима и практикантима под њима служећим у исправничеству; он сачињава цјелу званичну преписку исправничества, и испуњује све ове дужности, које су сунществовавшим судом народним горе назначеним годинама и нумерама писарима најиским прописане.

21.) Као управитељ канцеларије исправничества ваља секретар да зна све правило о њеном руководству, али да се не мјеша у судејске послове.

22.) Исправничества писар ваља да је у сочиненију способан и да секретара у свим дјелима подпомаже, и у случају његове болести или одсуствованија, секретарово место заступа: он је у осталом секретару подчињен, и дужан је у свакој прилици почитаније одавати му као и осталим члановима исправничества.

23.) У време званичног рада практикант ваља да је свагда на уречено време у канцеларији, и да из ње пре времена без дозвољена предпостављеног му секретара или писара никда и никуд не одлази.

24., Он ваља кад год време писања сарши да се са читањем зборника закона, и званични предписанија занима, како ће моћи и о свима земаљским уредбама знање приобрјести, и са тим себе у искуству усавршенствовати.

III.

О дужностима војени команданта, секретара и адјутанта.

1., Војени командант је началник у његовој команди находеће се регуларне и не регуларне војске, и верховни чувар јавног безбједија и поредка, и по тому главни полицај, у себи повјереној команди.

Њему стоји при руци секретар и један адјутант.

2., Он посредством срезки старјешина, који су му сви лично подчињени, настојава, да струка војеног дјела у његовој команди уредно, и у добром стању обдржава се и успјева, он по валогу више власти за оружје способни Сербала расположенија чини, и на срезке старјешине налоге издаје из ког ће срезка, по колико комака, одвојити за регуларну војску.

3., Војени командант мотри, да се закони и уредбе књажеске точно испуњују од срезки старјешина, и од сваког чиновника, да тим начином у свима крајевима Србије воља Књаза влада, а не воља његови чиновника.

4., Војени командант ће мотрити, и срезке старјешине поинтравати, да мотре, да се ко с непријатељем Србије не договара противу правителства рђаве рјечи не разноси, и да се тајна дружства у Србији не плету.

5., На тај конач примаће он од срезки старјешина прописане петнајестодневне рапорте и подносиће ји по дојакотњему обичају Књазу.

6., Он ће почесто изненада у вилајет своје команде излазити, и мотрити, како срезке старјешине своје дужности испуњују.

Мотри ће даље.

А., Дал се укази књажески, о чувању шума од квара, о уредним путовима и ћупријама, и чувању магацијске равне точно набљудавају?

В., Дал се код срезки старјешина сви она протоколи воде, које су им наложени, да их воде, и воде ли се точно по пропису?

В., Да ли писма и налоге више власти срезке старјешине точно уводе и по пропису чувају?

Г., Да ли срезке старјешине по онолико пандура држе, и по онолико свакому плаћају, као што је властију одређено.

Д., Да ли срезке старјешине пандуре само на званичне послове употребљавају, или на своје приватне?

Е., Осим тога, што је народ правитељству дужан радити, дал се срезке старјешине усуђују и на своје приватне послове народ под кулуз употребљавати, и осим кошева ливада и пошевца дрва?

7., У свима овим дјелима ваља војени командант да имаде довољно знања о сунчествујућим уредбама, како би сваког оног, срезког старјешину, код кога у чему избуд какав недостак или опасност, одма на одговор предузео, зашто је тако поступио? О свему преднаведеном пак подносиће војени командант извјестије вишој власти с придодатком свог мишљења, како би се ова или она струка прављенија у бољи ред могла довести, и како би се с овим или с овим чиновником ваљало поступити, код кога се каква неуредност вађе. Ако ствар, о којој вишој власти ваља јавити, и од ње настављенија очекивати, не би отлагана трила, или би се тичало опасности јавног мира и безбједја, то има војени командант право, под својим собственим одговором иуждва предупреденија учинити, како би се опасност за раније уклонила, или на мјесту угушила, или како би се подозрителни људи похватили, да не могу зла чинити.

8., Ово исто може војени командант и противу чиновника предузети, ако би у подозреније пао, да је какво зло учинио. Но у сваком оваком случају ваља му извјестије вишој власти слати, и од ње о даљем поступку настављенија очекивати.

9., Ако се догоди, да која срезки старјешина неухтје коју препоруку исправничества у званични дјела испунити, или

је точно по сунчествујућим прописима не испуни; то ће таковога војени командант на захтевање исправничества укорити, и на точније одривљање дужности ономенути.

10., Војени командант мотри, да границу Србије не кваре, и настоји, да у миру и љубови са сусједним туђеземним властима живи.

11., У свима односијама са туђеземним властима, о којима не би имао предисанија, како му се ваља владати, односиће се војени командант к вишој власти, и од ње настављеније искаће. Њему на вољи стоји, у оваким приликама и своје мишљење придодавати, како би ваљало у овом или оном случају поступити.

12., Војени командант надзирава, дал се дјела исправничества одривљају точно и уредно; и по тому кад год хоће и досије може у засејаније исправничества ићи, и не само у ком предмету засејавати, но и дјејанија исправничества прегледати, и што неисправно вађе, поправити.

13., Кад се у исправничеству испитује тужба каква противу ког срезког старјешине, ког члена исправничества, адјутанта и Секретара војене команде то у таквом случају председатељствује војени командант.

14., Ако се ко тужи војеному команданту или на исправничество, или на ког другог чиновника, то он такову тужбу најпре изследи, јели истина, и ако буде истина рапортира Књазу. Он мотри и на лица духовна у својој војеној команди, и ако какову неисправност примјети, рапортира Књазу.

15., Војени командант дужан је чешће, а необходимо дванут у години, посјетити све карауле пограничне, у њему подручној војеној команди налазеће се, и видити, да ли се точно држе, да ли је у њима подпуно число караулија? Дужност је његова гдје коју караулу и изненада посјетити.

16., Да се неби какви неуредци и злоупотребе иза од срезки старјешина у внатрности његови срезова и неправде

народу чиниле, потребно је, да војни командант чешиће и у своју команду изиђе, и то кад год изневада, и некеправности, које би примјетно, исправи. — Том приликом даваће се повод народу, да и тужбе, какове представља, које ће војни командант извиђати, но једанпут у години дужан је генералну визитацију учинити по свој команди.

Примјеч: Војни командант има право осудити казни по 25 штанова, и то у два ма по 25.

17., Секретар војеног команданта у онаком је истом одношењу према војеному команданту, као и писар срезски према старјешини срезском, и оне исте дужности у смотрењу кореспонденције званични дјела и вођена протокола има.

18., Адјутант војене команде одправља сва дјела, која се тичу војене струке, по заповјести војног команданта.

19., Он је дужан списак о налазећима се у кругу војене команде за оружије способним момцима и о свима војеним справама држати.

20., Он је дужан секретара потпомагати у послу, ако би овај био обтерећен, но то само по одобренију војног команданта.

21., Он је у осталом дужан војеному команданту безусловно повиновати се, у путу свуда на руди му бити, и са охотом све оно совершивати, што му год он заповједи.

Примјеч: 1-во Ко ће да тужи чиновника, ако би био од реда писаревог при срезском старјешини, неправичеству и војеному команданту, или ако би био полицај, срезски старјешина, или неправичества, то овакове може тужити неправичеству.

Примјечаније 2-го Ако ко ће да тужи чиновника, кога управителног Совјета; то тужи такође осим председатеља и вице-председатеља истому Совјету.

Примјеч: 3-ће Председатеља и вице-председатеља управителног Совјета, Совјетнике књажевске, војене команданте и членове канцеларије књажевске тужи ће тужитељ Књазу сајому.

Примјеч: 4-то Све ове тужбе морају бити писмене.

Примјеч: 5-то Ни једному чиновнику није слободно мјешати се у дужности духовне власти.

№ 4515

11. Нојемврија 1836
у Крагујевцу.

(М. П.)

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СРПСКИ.

По заповести књажевској
Јаков Живановић,
Дир. Кан. Књажевске.